

1941-04-08

SENDER

Johanne Christine Larsen

RECIPIENT

Astrid Warberg-Goldschmidt

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Det vides ikke, hvem Frk. Andresen, som ligesom Laura/Bibbe skulle rejse, var. Ej heller kendes Peter Træskomand og Dovlsen eller skolebestyrerparret.

Sender's location:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Sender info (seal, address, etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Recipient's location:

Bakkevej 12 Hareskov St.

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Mentioned people:

- Andreasen

Valborg Andresen

Maria Balslev

Vilhelm Balslev

Alfred Fly

Heinrich Hopp

Lars Lankjær Mikkelsen

Adolph Larsen

Marie Madsen-Mygdal

Thomas Madsen-Mygdal

Cathrine Meyer

Marie Meyer

Otto Meyer

Axel Müller

Ellen Sawyer

Fanny Schaffalitzky de Muckadell

Janna Schou

Gudrun Skanderup Nielsen

Kaj Skanderup Nielsen

Erik Warberg Larsen

Martin Warberg Larsen

Laura Warberg Petersen

Archive:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0628

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura/Bibbe Warberg
Petersen

TRANSCRIPTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

Påske 1941.

Langfredag 11 April.

Fru A. Warberg Müller

Bakkevej 12

Hareskov St.

22-2-03.

Langfredag 21 april –
-2000.

Bibbe W.P. 41

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

Lindøgaard Dræby St. Fyen

[I brevet:]

Lindøgd.

Tirsdag 8de Apr.

41.

Kæreste lille Dis.

Hvor der dog er bleven lang Tavshed imellem os, igen har nok vore Breve krydsedes! Tak for dit sidste. Jeg ser baade af det og af dit sidste lange Fødselsdagsbrev til Elle (hun var her nogle Timer i Søndags, cyclede igen Kl 3, men var da kommen før Middag, det er anden Gang siden Jul, hun var her; hun skulde ud til Middag, hun fører et udsvævende Liv, som de sagde om Comtesse Fanny, da hun blev gift) at du har været flere Gange i Kbhv. og haft det festligt og dejligt. Hvor det dog glædede mig at høre, søde Dis, baade fordi det viser, at du er rask og fordi du har tjænt til det efter den lange Vinter, efter saadan en stille Tid, hvor man kun ser de samme Mennesker – selv om det er de bedste – trænger man til at se andre, og ogsaa til at befinde sig andre Steder. Jeg læste din Basken med Vingerne med stor Glæde og Interesse. Tænk, at du laver alt uden ringeste Hjælp, kan du dog overkomme det, ja, det er jo meget mindre enkelt end det var før, at føre Hus; meget er blevet anderledes, vi har i Dag kogt blød Sæbe af Sæbespaaner, Soda, Borax og Vand; dog, det er jo kun en Smaating. - - Mon vor store epokegørende Nyhed her er rygtedes til dig? At Bibbe til 1_{ste} Maj skal til Odder Sygehus som Elev! Næsten siden Jul har hun virket med det og skrevet uttallige Ansøgninger, faaet Afslag paa Afslag, næsten alle med den Motivering, at de kun tog Elever under 30 Aar. Saa endelig fik vi Svar fra Overs.pl. paa Odder Sygehus, bl.a. skrev hun [”hun” indsat over linjen] ”ingen Regel uden Undtagelse og De synes jo at være Undtagelsen”. Bibbe blev ovenud lykkelig og gik straks i Gang med sin Udstyrelse: 4 Kjoler 8 store Forklæder o.s.v., hun faar 25 kr. om

Mdn. Det var jo i høj Grad paa Tide, at Bibbe fik sig et Livserhverv og jeg har baade tænkt paa og talt om, at Sygepleje maatte ligge for hende, men først hendes Røde Kors Tjeneste i Vinter, hvor hun har arbejdet en Del paa Sygehuset – ogsaa en Nattevagt - har givet hende Blod paa Tanden, ja glødende Lyst til det. Nu staar Himmel og Jord i et for at faa alt færdigt til Bibbe og Frk. Andresen skal rejse 1_st_ Maj; i Dag ordnes Spisekammer 2 Køkken, Kælder og Vaskehus; vi havde været i med Peter Træskomand om at kalke, men han henviste til sin Kone, du ved vor Ungdoms Jomfru Dovsen [”Dovsen” overstreget] Dovlsen i Højrup. Hun er et Jærn til alt Arbejde; desuden har vi en unge Kone (som har tjænt her en Gang) til Rengøringen, vor egen Frøken Andreassen er jo ikke videre gæv til nogen Verdens Ting og Bibbe er i Kjerteminde i Dag til Begravelse; kan du huske, vi havde nogle gode Venner i Kj.: Skolebestyrer Christensens; han døde for adskillige Aar siden, og hun kom aldrig over sin Sorg; den knuste hende, hendes Hjerne tog Skade, og nu er hun død, hvilket kun er godt. Det var et Par herlige Mennesker; hvor har Elle og jeg tilbragt mange hyggelige Timer i deres Hjem, saa gæstfrit og harmonisk som det var; de vidste aldrig hvor godt, de vilde gøre det for deres Gæster.

Du kan forstaa, at det med Bibbe er helt revolutionært for os. Agraren og jeg vil savne hende ubeskriveligt, for mig gaar Solen ned, naar hun rejser, men Tanken om, hvor godt det er for hende selv maa jo bære over det; Dr. Lankjær mener at det vil tage det sidste af hendes Nervesygdom, og han gav hende uden at blinke Attest for at hun var rask – fordi han var saa sikker paa, at anden Luft, andet Arbejde og nye Mennesker vilde kurere hende. Hvad der skulde til af Attester og Anbefalinger, kan du ikke tænke dig. Det hele skulde ordnes og sendes saa ekspres, at det ikke kunde naa sig at faa en Anbef. fra dig, men hvad hun fik samlet viste sig altså at være nok; der var to at vælge imellem – der i Odder – og det blev altså Bibbe. Sikken en dejlig Ro, der er falden over Huset nu; vi har haft Kvas-Hugger i Dag lige fra i Morges til nu ved 4 Tiden, det er en meget larmende Maskine, som fordrer en Del Mandskab; vi var 12 til Middag, Mandfolkene og jeg spiste herinde, de 4 kvindelige i Køkkenet Friggedeller og Sø’suppe. -----

Onsdag. Det er jo i Dag d. 9_nde_ April, og jeg synes, det er saadan en Sorgens Dag, ikke just fordi det er vor Aarsdag, hvad betyder en Dato, men fordi Efterretningerne fra Balkan er saa nedslaaende. Belgrad har de jo næsten ødelagt og saa vidt man kan faa ud af den engelske Presse, ser det sort ud paa Balkan, for Jugoslavien og Grækenland, de ulykkelige Lande, hvor er de dog tapre og modige, men 3 hvem ved, Dis, hvis de to Lande bliver sablet ned, vil det maaske blive

Draaben, som får Amerikas Bæger til at flyde over, saa de gaar med; vi, jeg mener Verden, maa jo have de Sataner kæmpet ned, de maa da een Gang lære at forstaa, at Verden ikke vil regeres af dem. Bedst var det jo om den tyske Mentalitet kunde forandres, saa de mistede deres ulyksalige Hang til at vilde [”vilde” overstreget] ville underlægge sig hele Verden, men kan man tænke sig, at nogle Slægtled kunde forandre paa deres Storhedsvanvid. Maaske! For er det ikke netop det, de er: sindssyge paa det Omraade. Og hvordan faar vi dem helbredte? Jeg tvivler ikke et Øjeblik paa, at de til sidst vil tabe, simpelt hen fordi hverken Staterne eller Sydamerika vil tillade dem at vinde, men hvad saa? Staar vi saa ikke paa samme Trin som da Verdenskrigen sluttede? Hvor de Mennesker dog gør sig forhadte rundt omkring i hele Verden; jeg ved da med mig selv, at jeg hader dem af hele min Sjæl, Sind og Tanke, men de er meget for lidt intelligente til at forstaa det; Fru Andresens Svigersøn (Otto A.s Kone) sagde til hende for nogle Aar siden ”hvor kan det dog være, at Danskerne slet ikke kan lide os.” Hun henviste til 1864. Ja, hvad var det: det vidste han da ikke en Smule om, nej de er et Løgnens Folk, der skriver deres Verdenshistorie som det passer dem. Bibbe var sammen med Marie og Katrine Meyer forleden (Mix'es Søster) Kath. havde været sammen med Madsen Mygdals hos Mix'es og det viste sig at baade M.M. og Kone var Nazister! Katrine som er glødende Anti-Tysk har frabedt sig at blive bedt sammen med dem mere. Men mon det alligevel ikke er ret faa, der har det Sindelag, at de hælder til Forbryder-Metoderne. Vi træffer da aldrig nogen. - - Agraren er i Kjertem. til Behandling paa Sygehuset, nu er Ansigtet snart i Orden. Med mig gaar det nogenlunde som sædvanlig, jeg haaber paa den kommende Sol.

Vi er i Færd med at faa en Husbestyrerinde til Maj, en Jyllandspige fra Aalestrup, som jeg ikke ved, hvor ligger; vi korresponderer om det og det synes at gaa i Orden. 60 Kr (!) Jeg kan jo ikke lave noget uden at det straks bliver daarligere med Knæet. Jeg spurgte forleden Doktoren, om han troede, jeg kom til at gaa om et Aar; han sagde ja, men jeg synes, at han havde det Ansigt

4

paa, som de har, naar de narrer Patienterne. Jeg synes, at [”at” overstreget] jeg begynder at mærke, at jeg har Nerver; det maa ellers siges at have været upaaklagelige i min snart 3årige Sygetid. Jeg skal give dig et lille Eksempel paa min Ikke-Nervøsitet. Da Doktoren var her for noget siden, havde jeg bedt ham om at tage en Tang med til at hale en Rod ud, som sad efterladt og som af og til blev betændt; da vi snakkede om Knæ kom jeg i Tanker om Roden og spurgte, om han havde husket

Tangen – Jo! Han halede den op af Tasken, jeg gabede, han tog ved, og ud fløj Roden. Jeg sagde Tak! Satte Tænderne i igen og vi snakkede videre om Knæet uden at berøre "Operationen" med et Ord, og uden at jeg i mindste Maade følte Sindsbevægelse ved det. Nervøse Folk reagerer lidt anderledes. Men Bibbes Afrejse er værre end en Tandrod og det reagerer jeg overfor.

Hvis jeg nu skal snakke lidt Økonomi, vil jeg først spørge dig, hvordan du klarer dig og om du nåede til Vejs Ende med den resterende Skat og saa fortælle dig lidt om os – jeg ved det vil glæde dig – Vi havde 4 Heste og mente, vi kunde klare os med 3, solgte saa den ene og fik 1800 Krus !!! for den. Samtidig solgte vi 2 ["2" indsat over linjen] Køer, som skulde kælle men var lidt bedagede, saa Handleren maatte op med 2750 Kr. Saa drog Manse hen til Sognefogeden i Dræby, som har en Prioritet i Gaarden her paa 9500 Kr (det var oprindeligt 10.000 men vi har betalt de 500 af) og spurgte ham, om han vilde have noget imod at modtage 2000 som Afdrag. Nej, det havde han ikke, skønt Manse syntes han saa lidt alvorlig ud; de, der har Penge er jo ikke bedst stillede for Tiden. Han sagde: Ja, saa fornuftige skulde alle være! Jeg synes, det er helt flink af den unge Dreng til Manse – som da for Resten efterhaanden er bleven 26 Aar – at han hører til de fornuftige, og lader alt gaa her paa den gamle spartanske Maade i Stedet for at faa Højheds-Vanvid. Var det ikke en helt sjov lille Historie? Men saa har jeg for Resten heller ikke stort mere at berette – jo Marie Balslev har jeg ["jeg" overstreget] lige ringet ["n" i ordet indsat over linjen]; Vilhelm har faaet Lov til at komme hjem og ligge et halvt Aar! De er lykkelige, for saa kan han da snakke med sin Forkarl og være hos Kone og Barn. De har ikke sets i 9 Maaneder.

Jeg længes meget efter at høre fra dig du hører jo igen fra mig d. 26_nde_. Tusinde Hilsner søde Dis til dig og dine fra din Junge

[Skrevet langs venstre margen s. 6:]

Gudruns Broder Kaj er i Tyskland, ingen ved hans Adresse og de kan ikke komme i Forbindelse med ham. Bibbe tager sig dette meget nær, ja ogsaa vi her

[Skrevet langs venstre margen s. 5:]

Stakkels lille Gudrun Nielsen, Tornøes Hotel ligger vist paa sit sidste; hun fik Lungebetændelse brat og voldsomt. Maaske hun x

[Skrevet på hovedet øverst s. 5:]

x er død i Nat, i Aftes sagde Sørensen (Overtjeneren og Gudruns Ven og Støtte) til Bibbe i Telefonen at hun ikke levede Natten over, han var dybt fortvivlet.

[Skrevet langs venstre margen s. 4:]

haft en Del med hende at gøre i de senere Aar, Bibbe meget.

[Skrevet på hovedet øverst s. 1:]

Torsdag. Vi fik i Aftes et dejligt lille Hoppeføl; det er vores gamle Røde, som nu for 4_de_Gang kommer med i Fol til os, altid normalt og godt. For Tiden er det jo ogsaa en stor økonomisk Gevinst. - - Det er dejligt at tænke paa, at Axel nu har 4 Helligdage. Gid Solskinnet vil vedvare til ham. Hav det godt i Paasken alle tre!